

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Стара Загора, 08.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Атанас Д. Атанасов
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20265500500227 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.435 и следв. ГПК и е образувано по жалба на Д. Н. Т. срещу постановление на ДСИ при РС Стара Загора от 19.02.2026 г. по изп.дело № 248/2023 г., с което ѝ е наложена глоба.

Жалбоподателката твърди, че обжалваното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че в настоящия случай не били налице предпоставките на чл.527, ал.3 ГПК за налагане на глоба. Твърди, че детето М. било непълнолетно и след около три месеца щяло да стане пълнолетно. Непълнолетните, съгласно разпоредбата на чл.28, ал.2 ГПК, извършвали съдопроизводствените действия лично със съгласието на родителя си. В случая длъжник по изпълнителното дело не била тя - жалбоподателката, а непълнолетната, действаща със съгласието на майка си. В този смисъл отговорността за неизпълнение на определения режим на лични отношения била лична на длъжника М. И.М., действаща със съгласието на Д. Н. Т.. Тези аргументи се отнасяли и за другото дете – Е. И.М., която била навършила 14 години.

На второ място, във въззивната жалба се твърди, че още при образуване на изпълнителното дело майката е декларирала готовност за спазване на определения режим на лични контакти на децата с баща им. Но, видно от изпълнителното дело, децата нямали желание да се виждат с него поради грубото му отношение към тях и незачитане правото им на мнение. Затова твърди, че режимът на лични отношения не се изпълнява не поради поведение на майката, а поради липсата на желание у децата да общуват с баща си.

Преодоляването на тази обективна пречка не можело да се извърши чрез налагане на глоба на майката. Съдебният изпълнител, преди да наложи глобата, следвало да изиска доклад от ДСП относно прилагането на определените в заповедта за определяне на мерки по ЗЗДет, каквито били предприети. Това следвало да бъде извършено с цел да се установи осъществяват ли се в присъствие на социални работници контакти между децата и бащата, как се отразяват предприетите мерки за закрила, какво е състоянието на емоционалната връзка между децата и бащата, съществуват ли обективни пречки за изпълнение на режима на лични контакти или не. Тези обстоятелства не били изяснени от ДСИ.

На трето място, във въззивната жалба се твърди, че размерът на наложената глоба от 200 евро бил завишен и несъответен на семейното и материалното положение на майката, която страдала от онкологично заболяване. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното постановление, а при условията на евентуалност – да намали размера на наложената глоба на 50 евро.

Ответникът по жалбата я оспорва.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ДСИ съгласно чл.436, ал.3 ГПК.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Няма процесуална пречка тя да бъде разгледана по същество.

Изпълнителното производство е образувано по молба на И. Т. М. от гр. С.З. въз основа на изпълнителен лист от 14.03.2023 г., издаден по гр.дело № 1279/2018г. по описа на Районен съд – Стара Загора, за определен режим на лични отношения между бащата И. Т. М. и децата М. И.М. и Е. И.М., а именно всяка втора и четвърта събота и неделя на месеца от 18 ч. на петъчния ден до 20 ч. на неделния ден, с преспиване, както и 30 дни през лятото, в периода от 01.06. до 01.09., което време да не съвпада с платения отпуск на майката. Изпълнителният лист е издаден въз основа на решение № 438 от 08.05.2018 г., постановено по посоченото по-горе гражданско дело.

Изпълнителното дело е образувано на 05.05.2023 г. На 12.05.2023 г. на Д. Н. М. е връчена покана за доброволно предаване на дете, с която същата е уведомена, че съобразно изпълнителен лист, издаден по гр. д. № 1279/2018 г., тя е задължена да спазва режима на лични контакти между бащата и децата, като бащата има право да ги взема при себе си всяка втора и четвърта събота и неделя на месеца от 18:00 ч. на петъчния ден до 20:00 ч. на неделния ден, с преспиване, както и 30 календарни дни през лятото в периода от 01.06. до 01.09, което да не съвпада с платения ѝ годишен отпуск. С поканата на основание чл. 528, ал. 2 ГПК на майката е указано, че в тридневен срок от съобщението следва да съобщи на съдебния изпълнител дали е готова да предаде децата в определеното място и време, дали са налице пречки за своевременното изпълнение на задължението, както и да посочи в кое място и

време е готова да предаде децата. Указано ѝ е още, че при неизпълнение на това задължение, ще ѝ бъде наложена глоба по чл. 527, ал. 3 ГПК в размер до 400 лв., както и че при липса на доброволно изпълнение, децата ще бъдат отнети принудително и ще бъдат предадени на взискателя със съдействието на полицейските органи и кмета на общината, района или кметството. На 15.05.2023 г. по изпълнителното дело е постъпило становище от майката, от което е видно, че тя изразява готовност да предаде децата, но съществуват пречки относно режима, породени от нежеланието на децата да осъществяват контакти с бащата. Това нежелание било породено от несъобразяване с личните им ангажименти и поради това, че той се държи неадекватно, когато е с тях.

Видно от материалите по изпълнителното дело взискателят многократно е уведомявал ДСИ, че бившата му съпруга отказва да му предаде децата. За периода от 01.11.2024 г. до 04.08.2025 г. по делото не са постъпвали уведомления от нея за наличие на пречки за своевременното изпълнение на задължението ѝ за спазване на определения режим на лични контакти. Към 06.08.2025 г. са ѝ наложени следните глоби, свързани с неизпълнението: 200 лв. с постановление от 05.07.2023 г. за нарушение на чл. 527, ал. 3 ГПК; 50 лв. с постановление от 03.07.2024 г. на основание чл. 528, ал. 3 ГПК за неизпълнение на чл. 528, ал. 2 ГПК; 250 лв. с постановление от 04.07.2024 г. за нарушение на чл. 527, ал. 3 ГПК; 100 лв. с постановление от 18.07.2024 г. на основание чл. 93, ал. 1 ГПК, вр. чл. 91, ал. 2 ГПК, за неизпълнение на нареждане на съдебния изпълнител; 300 лв. с постановление от 20.09.2024 г. за нарушение на чл. 527, ал. 3 ГПК; 300 лв. с постановление от 21.11.2024 г. за нарушение на чл. 527, ал. 3 ГПК; 200 лв. с постановление от 23.07.2025 г. на основание чл. 93, ал. 1 ГПК, вр. чл. 91, ал. 2 ГПК за неизпълнение на нареждане на съдебния изпълнител. Видно от материалите по изпълнителното дело на 21.11.2023 г., 29.11.2024 г., 30.01.2025 г., 10.02.2025 г., 17.02.2025 г., 17.03.2025 г., 24.03.2025 г., 28.03.2025 г., 31.03.2025 г., 22.04.2025 г., 19.05.2025 г., 02.06.2025 г., 26.06.2025 г., 21.07.2025 г. и на 04.08.2025 г. на служебната поща на съдебния изпълнител са получени съобщения от взискателя И. Т. М., от които е видно, че Д. Н. Т. умишлено е възпрепятствала осъществяването на режима на лични отношения между бащата и децата през следните периоди: от 18:00 ч. на 15.11.2024 г. до 20:00 ч. на 17.11.2024 г.; от 18:00 ч. на 14.02.2025 г. до 20:00 ч. на 16.02.2025 г.; от 18:00 ч. на 28.02.2025 г. до 20:00 ч. на 02.03.2025 г.; от 18:00 ч. на 14.03.2025 г. до 20:00 ч. на 16.03.2025 г.; от 18:00 ч. на 18.04.2025 г. до 20:00 ч. на 20.04.2025 г.; от 18:00 ч. на 18.07.2025 г. до 20:00 ч. на 20.07.2025 г. Така и за периода от 10.02.2026 г. до 19.02.2026 г. на служебната електронна поща на ДСИ са постъпили съобщения от взискателя за неосъществен режим на лични отношения с децата. По делото не са постъпвали уведомления от Д. Т. за наличие на пречки за своевременно изпълнение на задължението и не са представени доказателства от нейна страна, че прави опити за подобряване на отношенията между родители и деца, в т.ч. и за периода от 10.02.2026 г. до 19.02.2026 г. Същата не желае да

ползва доброволно социална услуга, предоставяна от ДСП – Стара Загора. Проведените до момента единични срещи между бащата и децата доказват, че няма влошени отношения между тях, както и че това не е причината за неосъществяване на режима.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното постановление е правилно и законосъобразно. Съгласно разпоредбата на чл. 527, ал.3 ГПК, когато длъжникът върши противното на това, което с решението е задължен да върши или да търпи, съдебният изпълнител по искане на вискателя му налага глоба до 400 лв. В случая Д. М. е била уведомена за своите задължения, произтичащи от изпълнителния лист, с връчването на поканата за доброволно предаване на децата на 12.05.2023 г., като изрично ѝ е указано кога бащата има право да ги взема при себе си. С поканата тя също така е била уведомена за задължението си по чл. 528, ал. 2 ГПК, като са ѝ указани последиците по чл. 527, ал. 3 ГПК. По делото е безспорно, че е налице неизпълнение. Неоснователно е оплакването на жалбоподателката в жалбата, че не е длъжник по изпълнителното дело, тъй като децата са непълнолетни и сами извършват съдопроизводствените действия с нейно съгласие. Длъжник по изпълнителното производство е лицето, което трябва да предаде детето. В случая това е родителят, на когото са предоставени за упражняване родителските права и той трябва да предаде децата на другия родител за упражняване на режима на лични отношения. Самото дете не е длъжник в изпълнителното производство, нито пък се явява негов обект. Дори и да навърши възрастта, предвидена в чл.28, ал.2 ГПК, децата пак няма да станат длъжници в конкретното изпълнително. Задължението за предаване на детето не представлява само задължение то да бъде уведомено, че на определена дата и на определено място ще бъде предадено на другия родител. То предполага извършването на други действия, които правят възможно осигуряване на физическото присъствие на детето за срещата. Задължението на длъжника включва действия по подготовка на детето за срещата с вискателя и осигуряване на физическото му присъствие в определените за предаването дата и час. Наред с това то включва и задължението на родителя да не настройва детето срещу другия родител и да се въздържа от поведение, което би направило невъзможно или би затруднило съществено отношенията на детето с другия родител. Подготовката на детето за предаването може да се състои в провеждане на разговори с детето, а при необходимост и чрез ангажиране на професионална помощ от психолог или служители на ДСП. Освен това родителят длъжник не трябва да организира живота и заниманията на детето така, че ангажиментите му да са пречка за осъществяване на предаването. Същевременно, ако длъжникът е възпрепятстван да предаде детето в определеното за това място и час, това да бъде направено от лица, от които той получава помощ при отглеждането и възпитанието на детето.

В случая, посочените от майката обстоятелства, които правят според нея невъзможно предаването на децата, изцяло се дължат на нейното поведение. Налице са данни от доклада на ОЗД/ДСП Стара Загора за нежеланието на

майката да съдейства за осъществяването на режима на лични отношение между децата и бащата; нежелание да се ползват социални услуги, както и да се съобразява с предприетите мерки по чл.23 ЗЗДет, препятстване на работата на социалните работници. Това поведение не може да бъде невъзможност за изпълнение. Ако поради това тя не изпълнява доброволно, то съдебният изпълнител правилно ѝ е наложил глоба. Съдът не констатира наличието на обективни пречки за осъществяване на изпълнението, нито пречки, които се дължат на самия взыскател. Налице е неизпълнение на задължението за предаване на децата.

Неизпълнението, за което е наложена глобата, предмет на това производство, не е първо. Очевидно е, че се касае за трайно неизпълнение на режима на лични отношения, поради което определеният от ДСИ размер на глобата не е завишен. Неоснователно е оплакването, че този размер не е съответен на семейното и материалното ѝ положение. Законът не поставя такова изискване. Размерът на глобата се определя в зависимост от конкретната обстановка. А тя в случая говори за постоянно и трайно неизпълнение на задължението на майката да предава децата на баща им в изпълнение на режима на лични отношения.

С оглед на тези съображения съдът приема, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Д. Н. Т. срещу постановление на ДСИ при РС Стара Загора от 19.02.2026 г. по изп.дело № 248/2023 г., с което ѝ е наложена глоба в размер на 200 евро за неизпълнение на задължението за предаване на децата М. И.М. и Е. И.М. на бащата И. Т. М. за осъществяване на определения от съда режим на лични контакти на 13.02.2026 г.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____